

Sygn. akt IV U 831/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 stycznia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	sekr. sądowy Monika Świątek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 11 stycznia 2017 r. w S.

odwołania I. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 29 sierpnia 2016 r. Nr (...)

w sprawie I. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

I. zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo I. M. do emerytury od 01 lipca 2016 roku;

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. na rzecz I. M. kwotę 360 zł (trzysta sześćdziesiąt) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt IV U 831/16

UZASADNIENIE

Decyzją z 29 sierpnia 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.184 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2016r. poz.887) oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. z 1983r., Nr8 poz.43 ze zm.), odmówił I. M. prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczony na dzień 1 stycznia 1999r. nie udowodnił ani 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych, ani też 15 lat wykonywania pracy w szczególnych warunkach. Organ rentowy podał, iż ubezpieczony nie złożył oświadczenia dotyczącego wymiaru jego pracy w gospodarstwie rolnym rodziców oraz zaświadczenia potwierdzającego istnienie takiego gospodarstwa. Ubezpieczony nie przedstawił stosownego świadectwa pracy, które czyniłoby zadość wymogom zawartym w paragrafie 2 ust. 2 powyższego rozporządzenia Rady Ministrów i jednocześnie stanowiłoby dowód świadczenia przez ubezpieczonego pracy w warunkach szczególnych przez okres 15 lat.

Odwołanie od w/w decyzji złożył I. M.. Ubezpieczony wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez przyznanie mu prawa do wcześniejszej emerytury. Wskazał, że organ rentowy nieprawidłowo do ogólnego stażu ubezpieczeniowego

nie zaliczył pracy ubezpieczonego w gospodarstwie rolnym rodziców w okresie od 21 czerwca 1972r. do 10 października 1974r. W tym czasie bowiem ubezpieczony mieszkał na terenie gospodarstwa rolnego należącego do jego rodziców, które położone było w miejscowości S.. Jednocześnie, ubezpieczony łączył pracę w tym gospodarstwie, w wymiarze co najmniej 4 godzin dziennie, z nauką w szkole zawodowej w S.. Ubezpieczony podniósł również, iż przez okres co najmniej 15 lat ,tj. od 11 października 1974r. do 1 czerwca 1993r. wykonywał pracę w warunkach szczególnych. W tym czasie bowiem stale i w pełnym wymiarze pracował w (...) Fabryce (...) w S. (późniejszej Odlewni (...) w S.) jako ślusarz remontowy oraz ślusarz utrzymania ruchu, czyli wykonywał pracę wymienioną w dziale XIV poz.25 w załączniku do rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. (odwołanie k.1-6 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na przepisy prawa i uzasadnienie zawarte w zaskarżonej decyzji (odpowieź organu rentowego na odwołanie k.7-9 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony I. M. w dniu (...) ukończył 60 lat. W dniu 4 lipca 2016r. (data prezentaty) wpłynął do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. wniosek ubezpieczonego o ustalenie prawa do emerytury (wniosek o emeryturę k.1-3v akt emerytalnych). Na podstawie przedłożonych dokumentów organ rentowy ustalił, że na dzień 1 stycznia 1999r. ubezpieczony udowodnił staż ubezpieczeniowy w wymiarze 24 lata, 2 miesiące i 7 dni, w tym 23 lata, 7 miesięcy i 19 dni okresów składkowych oraz 6 miesięcy i 18 dni okresów nieskładkowych. Organ rentowy nie zaliczył do powyższego stażu, okresu pracy ubezpieczonego w gospodarstwie rolnym rodziców po ukończeniu 16-tego roku życia, wskazując, że ubezpieczony zaświadczenia potwierdzającego istnienie takiego gospodarstwa oraz oświadczenia dotyczące wymiaru jego pracy w rolnictwie. Ubezpieczony nie przedstawił ponadto stosownego, spełniającego wymogi wyrażone w paragrafie 2 ust.2 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych. Mając to na uwadze organ rentowy przyjął, że ubezpieczony nie wykazał żadnego okresu pracy w warunkach szczególnych. W związku z tym zaskarżoną decyzją z 29 sierpnia 2016r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury, gdyż na dzień 1 stycznia 1999r. nie udowodnił on 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych oraz 15 lat wykonywania pracy w szczególnych warunkach (decyzja z 29 sierpnia 2016r. k.44 akt emerytalnych).

Ubezpieczony urodził się w dniu (...) w miejscowości G.. Rodzice ubezpieczonego M. i M. małż. M. od 4 września 1961r. do 30 marca 1984r. byli właścicielami gospodarstwa rolnego położonego we wsi S. gmina S. o powierzchni 1,64 ha (wypis aktu notarialnego umowy sprzedaży z 4 września 1961r. k.19-22 akt sprawy oraz odpis aktu notarialnego umowy przekazania gospodarstwa rolnego z 30 marca 1984r. k.23-25 akt sprawy). Ubezpieczony mieszkał z rodzicami w miejscowości S. począwszy od 15 sierpnia 1961r. do 10 października 1974r. i dalej aż do 1 lutego 1980r. (zaświadczenie o zameldowaniu wydane przez Urząd Gminy w S. z 24 marca 2016r. k.11 akt emerytalnych). Po ukończeniu szkoły podstawowej, od 1 września 1971r. ubezpieczony kontynuował naukę w (...) Szkole Zawodowej Nr (...) w S.. Naukę tę ubezpieczony pobierał do 14 czerwca 1974r. (świadectwo ukończenia (...) Szkoły Zawodowej Nr (...) w S. k.10 i k.13 akt emerytalnych).

Poczynając od ukończenia 16. roku życia, co nastąpiło w dniu (...), poprzez okres nauki w (...) Szkole Zawodowej Nr (...) w S. aż do jej ukończenia w dniu 14 czerwca 1974r. i dalej - do 10 października 1974r., ubezpieczony łączył naukę w szkole z pracą w gospodarstwie rolnym rodziców położonym w Strzale. Zajęcia w szkole odbywały się przez 6 dni, z czego 3 dni stanowiły zajęcia praktyczne. W dni zajęć lekcyjnych ubezpieczony przebywał w szkole od godziny 8 do 13 lub 14, zaś w dni praktycznej nauki zawodu od 8 do 14. Ubezpieczony dojeżdżał z domu do szkoły (odległość wynosząca ok. 4km) autobusem podmiejskim, przy czym podróż ta zajmowała mu ok 15-20 minut. Najczęściej ubezpieczony powracał do domu około godziny 15.

W tym czasie z pięciorga rodzeństwa ubezpieczonego, wraz z rodzicami mieszkał jedynie ubezpieczony oraz jego o 5 lat młodszy brat S.. Rodzice ubezpieczonego nie pracowali zawodowo poza rolnictwem. W związku z taką sytuacją rodzinną obowiązki związane z pracą w gospodarstwie rolnym w dużej mierze obciążały ubezpieczonego.

W gospodarstwie małżonków M. prowadzona była uprawa zbóż, ziemniaków, buraków, a także hodowla zwierząt – kaczek mięsnych, których w jednym rzucie było około 2 tys. Ubezpieczony codziennie po powrocie ze szkoły pracował w gospodarstwie rolnym rodziców w wymiarze co najmniej 4 godzin, przy czym w okresach wakacyjnych wymiar pracy w rolnictwie był zdecydowanie większy. Do jego stałych obowiązków należał obrządek zwierząt, w tym podawanie wody i pokarmu oraz zmiana ściółki. W ciągu roku utrzymywano ok. 4-5 rzutów kaczek. Po każdym z tych rzutów należało uprzątnąć obornik i wywieźć go na pole. Przerwa w rzutach następowała w okresie letnim. Czas ten z kolei stanowił okres wzmożonych prac polowych takich jak żniwa, sianokosy oraz wykopki, w których ubezpieczony również brak udziału.

W okresie od 14 czerwca 1974r. do 10 października 1974r. ubezpieczony nigdzie nie pracował zawodowo i nie uczył się. We wskazanym okresie ubezpieczony przez całe dni pracował w gospodarstwie rolnym rodziców wykonując wszystkie potrzebne prace przy obrządce zwierząt, prace polowe i inne aktualnie potrzebne (zeznania świadków B. Ż. i B. K. k.40v akt sprawy oraz zeznania ubezpieczonego k.39v-40 i k. 41v akt sprawy).

W dniu 9 października 1974r. I. M. zawarł z (...) Fabryką (...) w S. (późniejszą Odlewnią (...) w S.) umowę o pracę, na mocy której od dnia 11 października 1974r. został zatrudniony w pełnym wymiarze na stanowisku ślusarza remontowego (umowa o pracę - k.11-12 akt osobowych). Jednocześnie ubezpieczony został skierowany od 11 października 1974r. na wstępne przyuczenie zawodowe do Fabryki w P. stanowiącej odlewnię maszyn górniczych (k.13 akt osobowych). W dniu 10 marca 1975r. ubezpieczony został skierowany do pracy w Odlewni (...) w S.. W zakładzie tym zajmowano się formowaniem odlewów, zalewaniem odlewów, wytopem stali oraz wybijaniem odlewów z form i ich oczyszczaniem. Po przeniesieniu do S. ubezpieczony nadal pracował na stanowisku ślusarza remontowego do 30 grudnia 1975r., kiedy to został zwolniony celem odbycia zasadniczej służby wojskowej (karta obiegowa zmiany k.21 akt osobowych). Służbę tę ubezpieczony ukończył 13 grudnia 1977r. (kwestionariusz osobowy k.24 akt osobowych). W dniu 11 stycznia 1978r. ubezpieczony został ponownie przyjęty do pracy w zawodzie ślusarza remontowego w Odlewni (...) w S. (karta obiegowa zmiany k.26 akt osobowych). Pracując jako ślusarz remontowy ubezpieczony zajmował się wykonywaniem planowanych remontów oraz usuwaniem awarii maszyn takich jak oczyszczarki, formierki oraz innych urządzeń znajdujących się na hali produkcyjnej, w tym kadzi, esmesów, tj. pól do zalewania formy. Ubezpieczony wykonywał opisane prace bezpośrednio na hali produkcyjnej, gdyż rozmiar maszyn nie pozwalał na przetransportowanie ich na czas potrzebny do usunięcia awarii poza halę produkcyjną. W trakcie tych remontów produkcja na hali była kontynuowana.

Następnie, od 1981r. ubezpieczony został zatrudniony jako ślusarz utrzymania ruchu. Praca na tym stanowisku odbywała się w systemie tryzmianowym. Do zadań ubezpieczonego należało usuwanie awarii maszyn celem zapewnienia bieżącego utrzymania ruchu na następujących wydziałach: formierni, rdzeniarni oraz oczyszczalni. Również podczas usuwania tych awarii produkcja na hali była kontynuowana. Od dnia 1 lutego 1986r. ubezpieczonemu powierzono funkcję brygadzysty (angaż k.50 akt osobowych). Ubezpieczony był tzw. „brygadzystą pracującym”, tj. obok pełnienia funkcji brygadzysty nadal pracował jako ślusarz utrzymania ruchu. Opisane prace tak z zakresu remontów, jak i usuwania bieżących awarii ubezpieczony wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy (zeznania świadków C. M. i S. W. k.40v-41 akt sprawy, zeznania ubezpieczonego k.39v-40 i 41v akt sprawy).

W dniu 21 lutego 1992r. ubezpieczony uległ wypadkowi przy pracy (protokół nr (...) k.8 i 10 akt z wniosku o rentę). Na skutek doznanych wówczas obrażeń ubezpieczony stał się niezdolny do pracy. Od 19 sierpnia 1992r. ubezpieczony przebywał na urlopie bezpłatnym, a z dniem 1 czerwca 1993r. nastąpiło rozwiązanie stosunku pracy łączącego go z Odlewnią (...) w S. (świadczenie pracy k.1 akt osobowych).

Ubezpieczony nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego (wniosek o przyznanie emerytury k.2v akt emerytalnych).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie I. M. zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art.184 ust.1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art.32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy, tj. w dniu 1 stycznia 1999r. osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art.27 ustawy, a także nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wnioski o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W myśl art. 32 ust.1 i 4 przywołanej wyżej ustawy pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, a w myśl przywołanego wyżej art.27 ustawy wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynosi co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie z § 3 i § 4 ust.1 pkt 1 i 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A załącznika do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury w w/w wieku, jeżeli ukończył wiek emerytalny wynoszący 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn oraz ma wymagany okres zatrudnienia tj. co najmniej 20 lat w przypadku kobiety i 25 lat w przypadku mężczyzny a w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ponadto zgodnie z §2 ust.1 przedmiotowego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymagało ustalenia, czy ubezpieczony na dzień 1 stycznia 1999r. spełnia przesłankę 25-letniego stażu ubezpieczeniowego oraz 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach. Poza sporem pozostawało bowiem, że I. M. osiągnął wymagany ustawą wiek oraz, że nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego.

W ocenie Sądu ubezpieczony wykazał, iż na 1 stycznia 1999r. legitymuje się 25-letnim okresem ubezpieczenia. Do okresów uznanych przez organ rentowy zaliczyć bowiem należy w zakresie niezbędnym do uzupełnienia okresu ubezpieczenia do 25 lat, okres pracy ubezpieczonego w gospodarstwie rolnym rodziców od ukończenia 16 roku życia ,tj. od 21 czerwca 1972r. do 10 października 1974r. ,tj. do chwili podjęcia pierwszej pracy zawodowej, a to w myśl art. art.10 ust.1 pkt 3 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Jak pokazują ustalenia Sądu oparte o wiarygodne dowody w postaci dokumentów oraz spójnych i logicznych zeznań świadków B. Ź. oraz B. K., jak również zeznań ubezpieczonego, we wskazanym okresie ubezpieczony każdego dnia pracował w gospodarstwie rolnym rodziców położonym w Strzale w wymiarze co najmniej 4 godzin dziennie. Niewątpliwie, rozmiar hodowli kaczek, którą prowadzili małżonkowie M. (ok. 2 tys. sztuk w jednym rzucie przy 4-5 rzutach na rok) powodował, że jej utrzymanie wymagało stale znacznego nakładu pracy. Hodowla ta prowadzona była niemalże przez cały rok, z wyjątkiem okresu letniego. A zatem stale istniała konieczność wykonywania prac związanych z szeroko rozumianym obrządkiem zwierząt – ich karmieniem, pojeniem, wymianą podściółki, wywożeniem obornika. Okres letni stanowił natomiast czas wzmożonych prac polowych takich jak żniwa, sianokosy czy wykopki. Dlatego ilość pracy w gospodarstwie rolnym rodziców ubezpieczonego przez cały rok była duża, pomimo że powierzchnia tego gospodarstwa wynosiła jedynie 1,64 ha. Relacja ubezpieczonego co do jego pracy w gospodarstwie rolnym znalazła swoje potwierdzenie w treści zeznań świadków mieszkających wówczas w Strzale w pobliżu gospodarstwa rolnego rodziny M. ,tj. B. Ź. oraz B. K.. Potrzeba wykonywania przez ubezpieczonego pracy w gospodarstwie rolnym w we wskazanych okresach nie budzi wątpliwości. Wynikała ona nie tylko z dużej ilości tych prac, ale uwarunkowana była również sytuacją rodzinną ubezpieczonego związaną z tym, że w spornym okresie na terenie wymienionego gospodarstwa mieszkali jedynie: ubezpieczony, jego rodzice i o 5 lat młodszy brat ubezpieczonego. W tej sytuacji, mając na uwadze powyższe względy stwierdzić należy, że praca ubezpieczonego była niezbędna do prawidłowego funkcjonowania tego gospodarstwa.

Ubezpieczony podnosił, że posiada 15-letni okres zatrudnienia w warunkach szczególnych, gdyż pracę w takich warunkach wykonywał na rzecz (...) Fabryki (...) w S. (późniejszej Odlewni (...) w S.). Przeprowadzone przez Sąd postępowanie dowodowe dało podstawy do ustalenia, że podczas zatrudnienia w w/w przedsiębiorstwie, poczynając od 11 października 1974r., kiedy to pracodawca powierzył ubezpieczonemu pracę na stanowisku ślusarza remontowego i oddelegował go do pracy w Fabryce w P., poprzez okres pracy na tym samym stanowisku w macierzystym zakładzie w S., włączając w to również okres odbywania zasadniczej służby wojskowej, poprzez okres pracy na stanowisku ślusarza utrzymania ruchu aż do wypadku przy pracy, który wydarzył się w dniu 21 lutego 1992r., a zatem przez co najmniej 15 lat (dokładnie 17 lat, 4 miesiące i 10 dni) ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracował w warunkach szczególnych. Zaznaczyć należy, iż jak stwierdził ubezpieczony, jego zatrudnienie miało taki sam charakter zarówno w zakładzie znajdującym się w S., jak i w Fabryce w P., która stanowiła odlewnię maszyn górniczych. Nawet gdyby jednak od wyżej wymienionego stażu pracy w warunkach szczególnych odliczyć okres pracy ubezpieczonego w P. (niespełna 5 miesięcy), to i tak wymiar pracy ubezpieczonego w tych warunkach przekracza 15 lat. Odnośnie zaś zaliczenia do okresu pracy w warunkach szczególnych okresu służby wojskowej to w okolicznościach sprawy zaliczenie tego okresu jest uzasadnione. Jego warunkiem jest, by zarówno przed rozpoczęciem odbywania tej służby, jak i po powrocie do zakładu pracy, ubezpieczony wykonywał pracę w warunkach szczególnych. Normatywną podstawę powyższego zaliczenia stanowi art.108 ust. 1 i 3 w zw. z art.106 ust. 1 ustawy z 21 listopada 1967r. o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz.U. Nr 44, poz. 220 ze zm.) w brzmieniu wówczas obowiązującym. Przepisy te stanowiły bowiem, iż czas odbywania zasadniczej lub okresowej służby wojskowej wlicza się pracownikowi do okresu zatrudnienia w zakresie wszelkich uprawnień związanych z tym zatrudnieniem, jeżeli po odbyciu tej służby podjął on zatrudnienie w tym samym zakładzie pracy, w którym był zatrudniony przed powołaniem do służby pod warunkiem, że w ciągu 30 dni od dnia zwolnienia z tej służby pracownik zgłosił swój powrót do zakładu pracy w celu podjęcia zatrudnienia. Ubezpieczony spełnił ten wymóg, gdyż służbę wojskową zakończył w dniu 13 grudnia 1977r., a w dniu 11 stycznia 1978r. został ponownie przyjęty do pracy w zawodzie ślusarza remontowego w Odlewni (...) w S..

Wprawdzie nazwa stanowiska, na którym ubezpieczony początkowo był zatrudniony, tj. ślusarz remontowy może nasuwać wątpliwości odnośnie kwalifikacji pracy ubezpieczonego jako pracy w szczególnych warunkach, niemniej faktycznie wykonywane przez niego na tym stanowisku czynności polegające na przeprowadzaniu remontów maszyn produkcyjnych, ich konserwacji lub usuwaniu awarii nie pozostawiają wątpliwości, że pracę tę należy zaliczyć do pracy, o której mowa w wykazie A dział XIV pozycja 25 załącznika do w/w rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Nawet gdyby bowiem uznać, że planowane remonty nie stanowią bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń na oddziałach będących w ruchu, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie, to niewątpliwie stanowią one prace remontowe na takich oddziałach, które również zostały wymienione w wykazie A dział XIV poz.25. Bez wątpienia do tej samej kategorii prac zaliczyć należy pracę ubezpieczonego na stanowisku ślusarza utrzymania ruchu. Podczas bowiem tego zatrudnienia do zadań ubezpieczonego, pracującego w systemie trzyzmianowym, należało usuwanie awarii maszyn znajdujących się na następujących wydziałach: formierni, rdzeniarni oraz oczyszczalni celem zapewnienia bieżącego utrzymania ruchu. Stąd też praca ta wpisywała się w pojęcie bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń, o których mowa w wykazie A dział XIV poz. 25. Przedstawione wyżej ustalenia faktyczne nie pozostawiają także wątpliwości, że dokonywanie planowych remontów, konserwacja urządzeń i agregatów, którą zajmował się ubezpieczony, odbywała się na oddziałach będących w ruchu, na których jako podstawowe wykonywane były prace wymienione w wykazie. Były to bowiem prace przy odlewie staliwa ,tj. wybijanie, oczyszczanie i wykańczanie odlewów jak również prace formierskie i prace rdzeniarszy, wymienione odpowiednio w wykazie A dział III poz.23 i 21 załącznika do w/w rozporządzenia.

O tym, że ubezpieczony wykonywał pracę polegającą na dokonywaniu przeglądów oraz bieżącym utrzymaniu i konserwacji maszyn wykorzystywanych w procesie produkcyjnym świadczą rzeczowe i spójne zeznania świadków – współpracowników ubezpieczonego z okresu jego zatrudnienia w powyższym przedsiębiorstwie, tj. C. M. oraz S. W.. Pierwszy z nich zatrudniony był jako spawacz przy utrzymaniu ruchu, drugi zaś jako kierownik oraz mistrz w dziale głównego mechanika. Świadczenie ci, a także ubezpieczony, zeznali, że zarówno praca ślusarza remontowego jak i ślusarza utrzymania ruchu odbywała się przez cały czas na hali produkcyjnej. Zeznania te są logiczne oraz spójne.

Zasługują zatem na wiarę jako przekonujące. Stąd też zachodzą podstawy do ustalenia, że praca ubezpieczonego na stanowisku ślusarza remontowego oraz ślusarza utrzymania ruchu odpowiadała pracy, o której mowa w wykazie A dział XIV poz.25 załącznika do w/w rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. Podkreślić przy tym należy, że decydującym dla kwalifikacji pracy w warunkach szczególnych czynnikiem nie jest nazwa stanowiska pracy, lecz rodzaj wykonywanych czynności. Odnośnie charakteru zatrudnienia ubezpieczonego po dniu 1 lutego 1986r., kiedy to ubezpieczonemu powierzono funkcję brygadzysty Sąd stwierdził, iż praca ta odpowiada wyżej wymienionej pracy określonej w wykazie A dział XIV poz.25 załącznika do w/w rozporządzenia. Przywołani wyżej świadkowie oraz ubezpieczony zgodnie zeznali, że podczas pracy na tym stanowisku ubezpieczony był tzw. „brygadzystą pracującym”, tj. obok pełnienia funkcji brygadzysty nadal w pełnym wymiarze czasu pracy pracował jako ślusarz utrzymania ruchu, przy usuwaniu awarii oraz bieżących przeglądach maszyn.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił prawo I. M. do emerytury od 1 lipca 2016r. ,tj. od miesiąca, w którym ubezpieczony złożył wniosek o przyznanie tego prawa.

O kosztach procesu Sąd orzekł, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za jego wynik, na podstawie art.98§1 i 3 kpc w zw. z art.99 kpc i §9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015r. poz.1804) - w brzmieniu obowiązującym do 26 października 2016r.